

שמועלים צעעה שנגסי' לפני ד' כאמור והיה על ואלו חויד לרלון להם לפני ד' שתקובל המלוה שעשו צעצירה לרלון לפני ה' וכהנ"ל והוא ככונ וק"ל :

ושכנתי צחוד ז"י והייתי להם לאלקי' וידעו כי אני ה' אלקיה' אשר הולאתי אותם ואל"ו לשכני צחוכס אני ד' אלקיהם ל"ל כפל הדברי' אני ד' אלקיהם ושוב וידעו כי אני ה' אלקיה' וקיים אני ד' אלקיהם, והנה תחלה כתיב ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש צבודי פי' רש"י צמכודי רוח למיתת בני אהרן ונ"ל צמכיון הזוין ד' ככה ציוס הקמת המושכן שהי' השגחת השכינה שנכנסו בני אהרן שחיי יין ברחש"ל וגם הקריבו אש זרה כי ה' לבס גס צאשר ראו שכינה שורה וכתיב והתהלכתי צחוכסם והייתי לכם לאלקי' פי' רש"י שחטייל עומס בגן עדן ושמוא קצורים אחס שלא תיראו מומי ת"ל והייתי לכם לאלקי' והנה כשילאו ישראל מואלים וראו מיצה שחיצב ד' אותם וגם צהקמת המושכן ראו שכינה שורה צחוכס כאצ יושב צין צכיו עי"ז יהי' לבס גס ולא יראו מואת ה' וצבודי' כי יוותר על כל ואלהבה תקלקל שורת הדין לכן הראה ד' להם צאותו יוס השוממה שעשה דין צלדיק' אלו ונקדש צמכודי' לנעון ישמעו ויראו כל ישראל שלא יוותר ד' לאלהביו וגובה דילי' ואם איונס כי בצר חקדו ורחמי' על עונו, ונ"ו ודה"ד פוגע צעוצרי רלונ' ויש שיתוף רחמים ודין והיינו ושכנתי צחוד ז"י ע"י השגח' שכינת צבודי' ית"ש כשהוקס המושכן וניד והייתי להם לאלקים אני מראה ודה"ד שלי שהוא ודת אלקים וימיתו לדיקים אלו וידעו עי"ז כי אני ד' אלקיהם שאני חומיד הולך עומס צרחמי' ודין לשלם לאיש חקד כומפעלו נותן לרשע דע כרשעתו ואח"כ אמר אשר הולאתי אותם ואל"ו לשכני צחוכס היינו הגם שהולאתי אותם ואל"ו ע"ו לשכני צחוכס ומיצה יתירה כודעת להם ומכל זה ונ"ו אני ד' אלקיהם לעולם לא יזוז ודה"ד מווקומו ויעניש לעוצרי רלונ' ואין יראה ד' לכגד עיניהם וגם עונס ללדיק אשר לא עוצ עושה יקבל עונשו וכל העם ישמעו ויראו כנ"ל ציאר והוכחת פסוקים אלו ע"ד כבין :

הרמ"א צקוף ש"ע אר"ח צפלוגתא חי ונרצ' צעוממה צפורים קען וציא הקרא ועוצ לצ משה חומיד ועי"י אלי' רצה מ"ש ע"ז, ונ"ל הכה חוס' ודייק' ונלשון ומתי' אין צין אלא מוקרא ומגלה ומתנו' לצציונים ומשוע דמשתה ושוממה צפ"ק, ול"ע צלוח מנות ויה דינו השעיה שמוחזיר להרצו' עכ"פ קלח צמשתה ושוממה צפ"ק, ול"ע צלוח מנות ויה דינו דג"כ לא אמור צמחיתן, ואלאתי ראיתי צר"ן והציאו צ"י שהרגיש צזה שכתב דצמסלוח מנות אין מחייב דצכלל מתנו' לצציונים הוא דקתני אין צין רק מ"מ ומתנו' לצציונים ומשלוח מנו' צכלל, ול"ע דצחוספ' לא דיצר מזה כלום, אצל לולי הר"ן ה"י נראה לי לומר ע"פ שנקצרים דמשלוח מנות שייך לקעודה כרעים האהובים צעת שומחת יושב' ואוכלי' משלוח' זה לזה ומחוד הסעודה כן הדבר הזה, וצאנו' מוצא צש"ע דוי שאינו קועד לעלמו אינו מחויב לשלוח מנו' היינו מעמא כי העיקר כיתקן ע"פ העעונו' הכל' ושייך למשתה ושוממה, ומעמה אחי שפיר דחוספ' לא חקר רק על משהה ושוממה ומחילא הא דשלוח מנות צהא תליא חייב צמשתה חייב לשלוח מנות כנ"ל ולפ"ז מי שמוחזיר להרצו' צעוממה יתכנה ג"כ לשלוח מנות ולא יאחז החצל צשני ראשון להמענג נפשו ולא יתכנה אחרים ומי שלצו רע להנו' אחרים לא ירצו צמשתה לעלמו ג"כ והיינו דמקיים ועוצ לב שאין לצו רעה להנות אחרים ומשתה חומיד מוקבל עליו חומרת הפוסקים וק"ל :

פרשת כי תשא

כי תשא וכו' זה יתנו וכו' צמדדש הס"ד אלקי' שופט זה יסמיל זה ידים צזה היספלו דכתי' כי זס משה האיש, וצזה הגוצרה דכתיב זה יתנו, כ"ל למרש הכה אמרו ז"ל לא ה' ישראל ראו' לאותו מעשה אלא להורו' משורה, והנה אמרו כי זה משה האיש וכ' רש"י שחעעה